

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-629/16 postępowanie wszczęte przez CX

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof)

Odesłanie prejudycjalne – Międzynarodowy przewóz drogowy – Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją – Artykuł 9 – Protokół dodatkowy – Artykuły 41 i 42 – Swoboda świadczenia usług – Klauzula standstill – Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja – Artykuły 5 i 7 – Swobodny przepływ towarów – Przepisy krajowe ograniczające prawo przedsiębiorców z siedzibą w Turcji trudniących się przewozem towarów do swobodnego przemieszczania się ich pojazdów na terytorium danego państwa danego – Obowiązek uzyskania zezwolenia w granicach kontyngentu ustalonego na podstawie umowy dwustronnej zawartej między państwem członkowskim a Turcją albo zezwolenia wydanego na konkretny przewóz wiążący się z nadrzędnym interesem publicznym

Streszczenie – wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2018 r.

1. *Umowy międzynarodowe – Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja – Swoboda świadczenia usług – Usługi transportowe – Pojęcie – Przemieszczanie się, na terytorium państwa członkowskiego, pojazdów mających siedzibę w Turcji przedsiębiorstw trudniących się drogowym przewozem towarów, uzależnione od wcześniejszego zezwolenia – Zezwolenie wydawane niezależnie od ilości przewożonych towarów – Włączenie – Konsekwencje – Brak możliwości zastosowania przepisów dotyczących swobodnego przepływu towarów między Republiką Turcji i Unią*

(Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja; decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja)

2. *Umowy międzynarodowe – Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja – Swoboda świadczenia usług – Usługi transportowe – Protokół dodatkowy do układu stowarzyszeniowego EWG–Turcja – Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja – Brak szczegółowych przepisów w dziedzinie transportu – Przemieszczanie się na, terytorium państwa członkowskiego pojazdów mających siedzibę w Turcji przedsiębiorstw trudniących się drogowym przewozem towarów, uzależnione od wcześniejszego zezwolenia – Dopuszczalność – Przestępka*

(Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja, art. 15; protokół dodatkowy do układu stowarzyszeniowego EWG–Turcja, art. 41 ust. 1, art. 42; decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja)

3. *Umowy międzynarodowe – Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja – Swoboda świadczenia usług – Zasada standstill zawarta w art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego – Bezpośrednia skuteczność – Zakres stosowania – Usługi transportowe – Włączenie*

(protokół dodatkowy do układu stowarzyszeniowego EWG–Turcja, art. 41 ust. 1)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 37, 41–43)

2. Postanowienia Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. przez Republikę Turcji oraz przez państwa członkowskie EWG i Wspólnotę, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty decyzją 64/732/EWG Rady z dnia 23 grudnia 1963 r., załączonego do układu EWG–Turcja protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. i decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. dotyczącej wprowadzenia ostatniego etapu unii celnej powinny być interpretowane w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak sporne w postępowaniu głównym, na podstawie których przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie drogowego przewozu towarów z siedzibą w Turcji nie mogą wykonywać takiego przewozu do miejsca przeznaczenia w tym państwie członkowskim lub przez jego terytorium, chyba że posiadają dokumenty wydane w granicach kontyngentu ustalonego dla tego rodzaju przewozu na podstawie dwustronnej umowy zawartej między tym państwem członkowskim a Republiką Turcji lub uzyskały pozwolenie ze względu na przemawiający za tym nadrzędny interes publiczny, pod warunkiem jednak, że przepisy te nie ustanawiają żadnych nowych ograniczeń swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

W tym względzie z art. 15 układu EWG–Turcja i art. 42 ust. 1 protokołu dodatkowego wynika, że zakres przepisów prawa Unii mających zastosowanie do przewozu i aktów przyjętych zgodnie z tymi przepisami może zostać rozszerzony przez Radę Stowarzyszenia na rzecz Republiki Turcji, biorąc pod uwagę w szczególności jej położenie geograficzne. Jednak jak dotąd Rada Stowarzyszenia nie podjęła żadnych kroków mających na celu włącznie Republiki Turcji w zakres obowiązywania przepisów prawa Unii, mających zastosowanie do usług przewozowych, z tym skutkiem, że na obecnym etapie rozwoju stowarzyszenia między tym państwem trzecim a Unią nie ma żadnych szczegółowych przepisów w tej dziedzinie. Tym samym tak długo, jak Rada Stowarzyszenia nie przyjmie przepisów dotyczących przewozu zgodnie z art. 15 układu stowarzyszeniowego EWG–Turcja oraz art. 42 protokołu dodatkowego, dostęp przewoźników tureckich do rynku przewozów międzynarodowych podlegać będzie warunkom określonym w przepisach krajowych państw członkowskich oraz w umowach dwustronnych zawartych między państwami członkowskimi a Republiką Turcji.

(zob. pkt 45–47, 58; sentencja)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 48–50)